

อรุณ

เจ้า
ไม่
แย่ง
ตัวนี้
รัก
มันได้ไหม

他和她的猫

Sweet
Home

จีจี้ตอมา 唧唧的猫 เกียน
หนูน้อยดี / 梦随风 แปล
Leila วาด

จ.ร.ม.

จ้าว
แมว
เลี้ยง
ตัวนี้
รัก
มันที่ได้ไหม

他和她的猫

จีจีเตอเม่า 唧唧的猫

เขียน

หนูน้อยจี / 梦随风

แปล

การอ่านคือรากฐานแห่งชีวิต

เจ้าแมวหยิ่งตัวนี้ รับรักฉันที่ได้ไหม 1

他和她的猫

อสม

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com **f** **X** **o** **@amarinbooks** **f** **บ้านอสม**

Published originally under the title of 《他和她的猫》(He and Her Cat)

Author © 唧唧的猫 (Ji Ji De Mao)

Thai edition rights under license granted by 北京晋江原创网络科技有限公司

(Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd)

Thai edition copyright © 2025 Amarin Corporations Public Company Limited

Arranged through JS Agency Co., Ltd., Taiwan

All rights reserved.

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดสามารถหนีจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-48-7683-8

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกษ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตพันธ์

รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนาสุทธิวงศ์ • ที่ปรึกษา งามอาจ จิระอร

บรรณาธิการบริหาร ปริญดา มั่นสมันตรี • บรรณาธิการ อารยา จันทา

บรรณาธิการเทียบภาษา ศิริพร บุญผาดินาด • ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมราลักษณ์ เขียวกลิ่น

ศิลปกรรมปก นวพรรษ เอื้อพิทยากร • ออกแบบรูปเล่ม สุทธิดา กี่กึ่งเนิน

คอมพิวเตอร์ รัชฎากร ศรพรหมฉาย • พิสูจน์อักษร พชร เรืองฉาย, สุคนธา กิ่งกัน

คำนำสำนักพิมพ์

สวัสดีค่ะคุณผู้อ่านที่รักทุกท่าน วันนี้สำนักพิมพ์อรุณมีเรื่องราวสุดแสนจะน่ารักก็ยกมาให้ทุกท่านกระชุ่มกระชวยหัวใจกันค่ะ กับผลงานจากปลายปากกาของ ‘จีจีเตอเมอ’ เรื่องเจ้าแมวหยิ่งตัวนี้ รับประกันที่ได้ใจไหม ซึ่งเป็นนิยายรักแนวปัจจุบันสายเกมที่คุณน่าจะคิดถึง ความยาว 2 เล่มจบกำลังดีอย่างที่ทุกคนถามหาเข้ามาเรื่อย ๆ

ซูเจีย ฟู้ดบล็อกเกอร์สาวผู้โด่งดังมีแฟนคลับติดตามนับแสน กับ **โจตัง** นักแข่งอีสปอร์ตทีม WR ที่หน้าตาหล่อเหลาและฝีมือการเล่นเกมที่ไม่มีใครมาด้า แม้เธอจะเพิ่งพบเขาครั้งแรก แต่หัวใจกลับเรียกร้องว่าเขานี้แหละคือคนที่ใช่!

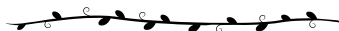
เอาละสิ เรื่องราวความรักระหว่าง ‘ฟู้ดบล็อกเกอร์สาวแสนซื่อๆ’ กับ ‘นักแข่งอีสปอร์ตสุดเย็นชา’ จะลงเอยอย่างไร ขอเชิญคุณผู้อ่านทุกท่านติดตามเรื่องราวความรักของเขากับเธอในซีรีส์ฟัดไปได้เลยนะคะ!

อรุณ

PART 1

พบกับครั้งแรก ณ สนามแข่ง

กลิ่นควันบุหรี่ผสมกับกลิ่นเลมอนพัดเข้ามาพร้อมสายลมยามค่ำคืน
เธอมองเห็นดวงตาคู่หนึ่ง ชนตาหลุบต่ำลง และนิยน์ตาสีดำดูจกัันทะลลิก

ซูจีเย่แห่งหน้าขึ้นมองหน้าจอยักษ์

แซมเปียน¹ จิงซี่² ของฝ่ายสีฟ้าแบกปืนใหญ่พุ่งไปที่ฐานทัพของฝ่ายตรงข้ามอย่างไม่อาจหยุดยั้ง

บรรยากาศภายในสนามแข่งฤดูร้อนประจำปีลีก LPL³ ครึกครื้นมาก รอบข้างเต็มไปด้วยเสียงตะโกนโห่ร้องของแฟนคลับ นักพากย์สองคนที่ประจำอยู่ในสนามก็ผลัดกันบรรยายพร้อมกับเชวมนักกีฬาไปด้วย

เสียงของนักพากย์หญิงแผ่ด้วยความขบขัน “ผู้เล่น Wan คนนี้ ทุกตาเอาแต่พุ่งไปที่ฐานทัพของศัตรู ถ้าไม่ใช่อยู่ที่ฐานทัพของศัตรูแล้ว ก็กำลังมุ่งหน้าไป ตอนนี้อาคติดูแล้วก็ตกลงดีเหมือนกันนะคะ”

¹ มาจากคำว่า Champion เป็นคำเรียกตัวละครของผู้เล่น

² แซมเปียนแคร์รี มีความสามารถในการโจมตีระยะไกลและมีความคล่องตัวสูง

³ ย่อมาจากคำว่า League of Legends Pro League ซึ่งเกม League of Legends (LOL) เป็นเกมออนไลน์ที่ถือกำเนิดขึ้นมาในปี 2009 โดยบริษัท Riot Games

นักพากย์ชายพูดสนับสนุน “เทพ Wan คนนี้อายุยังน้อย นิสัย
วู่วามใจร้อนชอบทำลายฐานทัพคนอื่นของเขาก็เป็นเรื่องที่เขาเข้าใจได้นะครับ”

พอเอ่ยถึงชื่อนี้ก็เกิดความปั่นป่วนขึ้นในกลุ่มแฟนคลับทันที

Wan จากทีม WR เป็นหนุ่มหล่ออันดับหนึ่งซึ่งยอมรับกันใน
LPL เขามีแฟนคลับมากมาย คະแนนโหวตเซเลบนักกีฬาอาชีพ
ของการแข่งขัน S4⁴ และ S5 รวมกันก็เกือบสิบล้าน ทั้งยังหนุ่มและ
มีความกระตือรือร้น ทำให้ได้รับความนิยมอย่างไม่ต้องสงสัย

นักพากย์ทั้งสองคนผลัดกันโต้ตอบ ก่อนที่เน็กซ์⁵ ของฐานทัพ
ฝ่ายสีแดงจะระเบิด ภาพเกมจะหยุดค้างไปชั่วขณะ

ภายในสนามแข่งมีเสียงดนตรีแสดงความยินดีปิดท้ายตาม
ธรรมเนียม ภาพเหตุการณ์บนหน้าจอยักษ์ของสนามแข่งขัณฑ์ก็เปลี่ยน
จากภาพในเกมเป็นภาพบรรยากาศในสนามแข่ง

สนามแข่งมีไฟส่องแสงระยิบระยับ สมาชิกทั้งสองฝ่ายถอดหูฟัง
โยนลงบนโต๊ะ กล้องแพนถ่ายภาพของสมาชิกทีละคน พอไปถึง
คนที่สองของทีมทางฝั่งซ้ายมือนั้นก็หยุดลงอย่างตั้งใจ

สนามแข่งเกิดความคึกคักอีกครั้ง และมีเสียงโห่ร้องอย่างตื้นตัน
ดังขึ้น

บนหน้าจอเป็นภาพชายหนุ่มสวมเสื้อทีมแขนสั้น ผมสั้นสีดำ
ของเขามีความเปี่ยมพละกำลังไม่ต่างจากเด็กน้อย ในมือของเขาถือแก้ว
กระดาษสีน้ำตาล ดวงตาหุบต่ำลง หูฟังสีดำถูกดึงลงมาให้ห้อยอยู่
ที่คอ

⁴ ย่อมาจากคำว่า Season 4 หมายถึงการแข่งขันฤดูกาลที่สี่

⁵ คือบ่อมใหญ่ที่ตั้งอยู่ใจกลางของฐานทัพ เมื่อเน็กซ์ถูกตีแตกก็จะเป็นฝ่ายพ่ายแพ้

จู่ๆ แขนของซูเจียก็ถูกคนจับเอาไว้ เธอหันหน้าไปก่อนจะเห็นเพื่อนข้างกายชะโงกมาดูนาฬิกาข้อมือของเธอ

“จะสี่ทุ่มแล้วเธอเนี่ย” เพื่อนของเธอถอยกลับไปฟังตัวเข้ากับเก้าอี้พร้อมกับเอาป้ายเชียร์มาแกว่งไปมา ปากถามซูเจียออกไปว่า “อีกเดี๋ยวเธอกับเจียงอวี่วี่จะไปกินข้าวกับคนของ WR ใช่ไหม”

ซูเจียพยักหน้า ข้างหูคือเสียงแผดร้องเฮือกสุดท้ายของแฟนคลับ “ไปช่วยทีมเบียร์แทนเจียงอวี่วี่เหอ”

“น่าจะ”

สายตาของเธอมองไปที่เวทีขณะลงมือเก็บข้าวของอย่างขอลไปที เพื่อนซูเจียกล่าวด้วยความอิจฉา “มีเพื่อนเป็นพิธีกรนี่ดีจริงๆ ได้ไปปาร์ตี้ตลอดเลย”

พูดจบก็คล้ายนึกอะไรขึ้นมาได้ หันหน้าไปพูดกับซูเจียอีกครั้งว่า “งั้น...ถ้าไม่รบกวนเธอเกินไป ช่วยขอสายเซ็น Wan ให้ฉันหน่อยได้ไหม”

ซูเจียตั้งตัวไม่ทัน “Wan คือใคร”

“คนนั้นไง” เพื่อนเธอค่อนข้างประหลาดใจ “นี่เธอไม่รู้จักเขาเหอ”

“ฉันรู้ว่าเขาคือใคร แต่ไม่รู้ว่าเขาหน้าตาอย่างไร” ซูเจียอธิบาย เพราะตอนดูการแข่งขันเธอไม่ค่อยสนใจหน้าตาของผู้เล่นเท่าไร

เสียงเพลงในสนามดังอย่างต่อเนื่อง สมาชิกทุกคนของฝ่ายชนะลุกขึ้นยืน เดินออกมาจับมือกับฝ่ายแพ้ตามลำดับ จากนั้นก็เดินมาที่ใจกลางเวที โค้งขอบคุณผู้ชม

“ถ้าฉันจะบอกให้ การจะหา Wan นั้นง่ายมาก” เพื่อนคนนั้นขยับเข้ามาใกล้ หัวเราะคิกคักขณะกอดเสียงต่ำพูดออกมาต่อประหนึ่งกำลังบอกความลับกับเธอ “เธอเห็นใครหล่อที่สุดก็คนนั้นแหละ”

ตอนชูเจียกับเจียงอวี่วิ่งมาถึงห้องโถงชั้นล่าง ยังมีแฟนคลับจำนวนมากดักอยู่ที่ประตู กระทั่งพนักงานรักษาความปลอดภัยยังรังัวตัวพวกเขาเอาไว้ไม่ไหว

ชูเจียทอดถอนใจ “ช่วงนี้อีสปอร์ต⁶ดังขนาดนี้เลยหรอ แถมยังมีแฟนคลับเอาของกินมาให้ด้วย พวกไล่ตามดารายังไม่ทำขนาดนี้เลยมั้ง”

เจียงอวี่รีบมือเธอพาไปที่ประตูหลัง “เอาของกินมาให้ถือว่าเป็นอะไร ตอนนี้มีแฟนคลับบางกลุ่มไปดักรอหน้าประตูโรงแรมเพื่อขอลายเซ็นด้วยซ้ำ หรือจะแฟนคลับที่ไปเคาะประตูสโมสร ไม่ว่ารูปแบบแปลกพิสดารแค่ไหนก็มีทั้งนั้นแหละ”

ชูเจียเลิกคิ้วถาม “เวอร์ขนาดนี้เลย?”

“มีแฟนคลับหลายคนโดยเฉพาะแฟนเกิร์ล⁷ ทำกันแบบนี้ อีกทั้งแฟนเกิร์ลส่วนมากยังเป็นพวกที่ชอบเพราะหน้าตา แฟนคลับพวกนี้จะถูกเรียกว่าแฟนคลับตัวแม่ บางครั้งก็บ้าถึงขั้นที่เธอจินตนาการไม่ถึงเลยละ”

ช่วงนี้เจียงอวี่วี่มีความเป็นอยู่ในวงการอีสปอร์ตดีเยี่ยม เพิ่งถูกแต่งตั้งเป็นพิธีกรหน้าใหม่ประจำ LPL บนเว่ยปั๋ว⁸ คนงามเสียงหวาน เล่น LOL เป็น เพราะอยู่ในวงการนี้จึงทำให้รู้ข่าววงในไม่น้อย

“ตอนนี้อีสปอร์ตก็มีชาแข่งแฟน⁹ แล้ว?” สีหน้าชูเจียหัวเราะไม่ได้ ร้องไห้ไม่ออก

⁶ ย่อมาจากคำว่า Electronic Sports หรือ กีฬาอิเล็กทรอนิกส์ คือกีฬาประเภทบุคคลหรือทีมชนิดหนึ่งที่แข่งขันกันผ่านโลกสมมติภายในเกม การแข่งขันแบ่งออกเป็นระดับมือสมัครเล่น กึ่งอาชีพ และระดับมืออาชีพ

⁷ เป็นคำที่ใช้เรียกกลุ่มแฟนคลับผู้หญิง

⁸ เป็นเว็บไซต์ไมโครบล็อก เหมือนเพซบุ๊กและเอกซ์ (ชื่อเดิมคือทวิตเตอร์) ผสมกัน

⁹ หมายถึง แฟนคลับที่มีพฤติกรรมตามติดชีวิตส่วนตัวของศิลปินตลอด 24 ชั่วโมง

“ผู้คนต่างพูดกันว่าปีก่อน ปีนี้ และก็ปีหน้าล้วนแต่เป็นยุครุ่งโรจน์ที่สุดของอีสปอร์ต” เจียงอวี่อวี่ให้เกียรติความรู้แก่เธอ

“เธอดูพวกนักกีฬาอีสปอร์ตพวกนั้นสิ พอสร้างผลงานได้นิดหน่อย สร้างฐานแฟนคลับได้จำนวนหนึ่ง จากนั้นก็เกษียณออกไปเป็นสตริมเมอร์¹⁰ ไม่ก็ผันตัวมาเป็นโค้ช รับงานนิดหน่อย มีงานไหนบ้างที่เงินไม่ดี”

“ดีจังเลยนะ”

หาเงินได้และยังทำตามความฝันได้ด้วย

พวกเธอเดินออกทางประตูหลัง มีหลายคนรออยู่ที่นั่นก่อนแล้ว สายลมยามค่ำค่อนข้างแรง ชูเจียสวมเพียงเสื้อไหมพรมตัวบาง รูปร่างผอมบางมาก เธอใช้นิ้วมือจับเส้นผมที่ถูกลมพัดจนปลิวไสว

เจียงอวี่อวี่รู้สึกมาโดยตลอดว่าชูเจียมีมาดที่อธิบายได้ยาก เธอดูสวยแบบโบราณ คล้ายเป็นคนที่มาจากยุคก่อน

“คอยตามฉันนะ” เจียงอวี่อวี่พูดกำชับเสียงเบา “พวกเราจะนั่งรถของสโมสร WR ไป”

โค้ชของ WR ยืนอยู่บนขั้นบันไดที่ไม่ไกลออกไป เขากำลังสนทนากับคนข้างกายอยู่ เห็นได้ชัดว่าชัยชนะทำให้อารมณ์ของเขาในตอนนีดีไม่น้อย

“FAY” เจียงอวี่อวี่โบกมือให้ทางนั้นจากไกลๆ

“อวี่อวี่มาแล้วเธอ ถ้าฉันพวกเราไปกันเถอะ” FAY เห็น

¹⁰ คือผู้ที่ถ่ายทอดสดกิจกรรมของตัวเอง อาทิ เล่นเกม ทำอาหาร ร้องเพลง ให้กับผู้ชมในโลกออนไลน์ได้รับชม โดยหากหากเป็นการถ่ายทอดสดการเล่นเกมที่เรียกว่า สตรีมเกม หากเป็นการถ่ายทอดสดประเภทอื่นจะเรียกว่าไลฟ์

เจียงอวี่วี่เดินเข้ามาใกล้แล้วก็พูดขึ้นพร้อมรอยยิ้ม

“ฉันพาเพื่อนไปด้วยหนึ่งคนได้ใช่ไหม” เจียงอวี่วี่ยกมือขึ้นโอบไหล่ชูเจีย

ชูเจียรู้สึกได้ถึงสายตาที่มองสำรวจมาจากกลุ่มคนตรงหน้า

“สาวน้อยเป็นคนในหรือนอกวงการ ทำไมไม่เคยเห็นมาก่อนเลย”

“เธอไม่เข้าสังคม ในเกมอยู่แรงก์โดมอนด์¹¹”

รอบข้างส่งเสียงร้องเหลือเชื่อออกมาอย่างแจ่มชัด

“เซิร์ฟเวอร์ไหนเธอ คินนี่กลับไปเพิ่มเพื่อนแล้วมาเล่นด้วยกันสิ”

ผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังเล่นมือถืออยู่ก็พูดขึ้นขณะแยมั้มมองชูเจีย

เจียงอวี่วี่แค้นหัวเราะที่หนึ่ง “คนที่อยากเล่นกับเพื่อนฉัน

มีเยอะมาก อาเฮ่าชวนเธออยู่บ่อยๆ แต่ก็ถูกปฏิเสธตลอด โอเคไหม”

“จริงเหรอเนี่ย” คำตอบของเจียงอวี่วี่ทำให้เขาตกใจไม่น้อย

“คนอย่างอาเฮ่าชอบชวนแต่สาวชวนแฟนเกิร์ลลงเล่นสตรีมเกมด้วยกัน”

ชูเจียไม่รู้จะพูดอะไรดี แต่เธอไม่ชอบเวลาตัวเองตกเป็นหัวข้อสนทนาตอนอยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้า

ในที่สุดก็มีคนทนไม่ไหว ร้องตะโกนขึ้นว่า “เร็วหน่อยๆ ฉันหิวจะตายอยู่แล้ว จะไปได้รึยัง”

“รอเดี๋ยวสิ เรียกอาตั้งมาที่ เขายังคุยโทรศัพท์อยู่ตรงนั้นอยู่เลย” ด้านข้างมีผู้ชายคนหนึ่งพูดขึ้น

FAY พยักหน้า “นายไปเรียกก็แล้วกัน พวกเราขึ้นรถก่อน”

¹¹ แรงก์หรือการจัดอันดับฝีมือของผู้เล่นในเกม LOL โดยจะต้องลงเล่นโหมดจัดอันดับเท่านั้นถึงจะปรับระดับได้ โดยระดับแบ่งออกเป็นไอรอน บรอนซ์ ซิลเวอร์ โกลด์ แพลทินัม โดมอนด์ มาสเตอร์ แกรนด์มาสเตอร์ สูงสุดคือแชลเลนเจอร์

“คือว่า...”

ไหล่ของซูเจียถูกใครบางคนสะกิดเบาๆ เธอจึงค่อยๆ หันหน้าไปมอง

หนุ่มแปลกหน้าที่นั่งอยู่ด้านหลังเธอก็ชะโงกหน้ามา ก่อนจะถามเธอด้วยภาษาจีนกลางอย่างตะกุกตะกักว่า “เธอเป็นเพื่อนของพี่อวี่วี่หรือ”

“อืม ทำไมหรือ”

ซูเจียกำลังพิมพ์ข้อความตอบกลับคนอื่นอยู่เลยรู้สึกตัวช้าไปบ้าง พอมีคนชวนเธอคุย เธอจึงเก็บมือถือกลับไป

“ฉันรู้จักเธอ ฉันชอบดูคลิปพากินของเธอมากเลย ไหล่ของเธอฉันก็ดูเหมือนกันนะ” ผู้ชายคนนั้นเกาศีรษะ อาการเขินอายเล็กน้อย “แล้วก็...เธอร้องเพลงเพราะมาก”

“ขอบคุณนะ” ซูเจียประหลาดใจอยู่บ้าง

คนที่อยู่ข้างชายหนุ่มคนนั้นยิ้มอย่างมีเลศนัย พุดแซวแทรกขึ้นมาว่า “รีบขอลายเซ็นเร็ว ไม่ใช่ว่านายชอบเข้าแอ็กเคานต์หลุม¹² ไปดูไลฟ์ช่องเธอหรือ ในสโมสร...”

“ใส่หัวไปไหนก็ไปเลย!” ผู้ชายที่อยู่ด้านหลังรีบร้องขัดเพื่อนร่วมทีมตัวป่วน มียกขึ้นปิดปากเพื่อนเอาไว้ก่อนจะพูดกับซูเจียว่า “ฉัน...ฉันไม่รู้ว่เธอเล่น LOL ด้วย วันหน้าถ้าเธออยากเล่นก็เรียกฉันได้นะ” เขาพุดเสริม “เซิร์ฟ¹³ เกาหลีสหรือเซิร์ฟจีนก็ได้ทั้งนั้น ฉันจะพาเธอได้แรงก็เอง”

¹² หมายถึง บัญชีลับที่ถูกสร้างขึ้นมาจากบัญชีที่ใช้อยู่เป็นประจำ

¹³ ย่อมาจากคำว่า Server โดยผู้เล่นเกมต้องอยู่ภายในเซิร์ฟเวอร์เดียวกันเท่านั้น ถึงจะเล่นด้วยกันได้

ยังไม่รอให้เธอตอบกลับ รอบข้างก็พากันร้องแซว “ว้าว ๆ ๆ
จังกิล¹⁴ น้อยชวนคนจับคู่ลงแรงก็แหละ เจ่งนี่เพื่อน”

“ฝีมือร้ายกาจ” ผู้เล่นไอดี Aaron ยกนิ้วโป้งให้

“ร้ายกาจชนิดที่ชวนขายหน้าเลย”

ชายคนที่โดนเรียกว่าจังกิลน้อยแสดงท่าที่เขินอาย ก่อนจะกลับ
ไปนั่งที่ตัวเองแล้วลือคอคนข้างกาย จากนั้นไม่นานก็เริ่มหยอกล้อ
ตักัน

ขณะภายในรถกำลังหยอกกันสนุกอยู่นั้น ประตูที่อยู่ด้านข้าง
ชูเจียก็ถูกดึงเปิด กลิ่นควันบุหรี่ผสมกับกลิ่นเลมอนญูกลมราตรีพัดโชย
เข้ามาด้านใน

ชูเจียประคองมือถือไว้ ร่างกายขยับนั่งตรงขณะเอียงศีรษะ
ไปมอง

เธอมองเห็นดวงตาคู่หนึ่งกับขนตาที่พาดลงมา นัยน์ตาสีดำ
ดูจกัันทะเลลึกที่มีดตะมึน

เวลาเพียงคึนกว่า แก้วจานซามบนโต๊ะอาหารถูกวางกระจาย

อาหารเย็นมื้อนี้ดำเนินไปนานกว่าสามชั่วโมงแล้ว หลายคน
ก็มีอาการเมาเล็กน้อย พวกเขาพิงหลังกับพนักพิงเก้าอี้ แยมั้มสนทนา
เรื่อยเปื่อยเสียงเบากับคนข้างกาย

ชูเจียโดนควันบุหรี่ที่ฟุ้งอบอวลทำเอาคอแห้งสแปไปหมด

คนที่นั่งติดกันขยับมาประชิดเพื่อถามเธอว่าอยากไปเล่นเกมไหม

¹⁴ เป็นตำแหน่งที่ต้องฆ่ามอนสเตอร์เพื่อเก็บค่าประสบการณ์และเงินให้กับตนเองก่อน
โดยวิธีนี้จะเรียกว่าการฟาร์ม จากนั้นจะคอยทำหน้าที่บริหารจัดการและแย่งชิงทรัพยากรอื่น
ภายในเกมมาให้กับทีมของตน

เธอสายศิระประปฐิเสธ เพียงแต่ภายหลังไม่อาจต้านทานการ
นุดลากของเจียงอวี่วี่ได้ จำต้องไปที่ห้องผั่งตรงข้าม

พอเข้าไปก็เห็นกลุ่มคนที่กำลังเล่นสนุกกัน มีทั้งสนทนา
ดื่มเหล้า ร้องเพลง และเสียงหัวเราะร่าดังออกมาเป็นระยะ

พอเจียงอวี่วี่ก้าวเข้าไปแล้วก็ไม่สนใจชูเจียอีก พุ่งตัวเข้าไป
รวมกลุ่มกับฝูงชน แสงไฟในห้องมืดสลัว เธอมองเห็นได้ไม่ชัดเจนนัก
จึงคลำหาโซฟาที่ใกล้กับประตูก่อนจะนั่งลงไป

“เธอนั่งทับสายหูกฟงฉัน”

เพิ่งนั่งลงไป ข้างหูกก็มีเสียงของผู้ชายดังขึ้น ทำเอาชูเจีย
สะดุ้งเฮือก

เธอเงยหน้าขึ้นตามสัญชาตญาณก่อนจะเห็นชายคนหนึ่งยืน
ค่อมหลัง เท้าแขนข้างหนึ่งกับขอบโซฟา

“ขอโทษค่ะ” ชูเจียรีบขยับเฉียงไปด้านข้างด้วยระยะห่าง
พอสมควร

ผู้ชายแปลกหน้าคนนั้นเห็นเธอขยับไปด้านข้างแล้วก็ดึงสายหูกฟง
ลีลาวของตัวเองกลับไปโดยไม่พูดอะไร จากนั้นนั่งลงตรงที่ว่างข้างกายเธอ

บริเวณโดยรอบโหวกเหวกเสียงดัง แสงไฟสลัวสาดลงมาบนตัว
ของเขาทำให้เห็นความเหนื่อยล้าและเย็นชา

เขาดูคล้ายไร้ซึ่งประสบการณ์ในการเข้าสังคม ชูเจียเองก็ไม่ต่าง
กันนัก เธอไม่สามารถพูดอะไรออกมาได้เลยสักประโยค ด้วยเหตุนี้
สองคนจึงพากันนั่งเงียบ โชคดีที่รอบข้างเสียงดังทำให้บรรยากาศ
ไม่กระอักกระอ่วนจนเกินไป

ชูเจียโน้มตัวไปหยิบแก้วน้ำมาดื่ม ขณะเพิ่งแหงนหน้ากระดก
ไปได้เล็กน้อย จู่ๆ ก็นึกเรื่องหนึ่งขึ้นมาได้ เพราะไม่ทันระวังเลย

ล่ำลั่นน้ำ ไออออกมาไม่หยุด

เพื่อนขอร้องให้เธอขอลายเซ็นกับนักกีฬาอาชีพคนนั้น!

เกือบลืมไปแล้วไหมล่ะ

ซูเจียพยายามย้อนนึกถึงหน้าตาของผู้คนนั้นก่อนจะวางแก้วน้ำ
กลับลงไปบนโต๊ะ

ADC¹⁵ ของทีม WR ใน S6 ชายที่เมื่อปรากฏอยู่บนหน้าจอ
แล้วก็สามารถเรียกเสียงฮือฮาจากแฟนเกิร์ลในสนามแข่งได้

เธอพ่นลมหายใจออกมาเบาๆ ก่อนจะหันหน้าไปหาคนที่นั่งเสียบ
มาตลอด แล้วเปิดบทสนทนากับเขาด้วยอาการลังเล “คือว่า...”

ซูเจียสะกิดแขนของเขา ผ่านไปประมาณสองวินาทีถึงหันมา
หาเธอ เธอรู้สึกประหม่าแปลกๆ กำมือแน่นโดยไม่รู้ตัว “นายรู้ไหมว่า
ADC ของทีม WR อยู่ที่ไหน”

เธอเองก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าตัวเองอยากขอลายเซ็นคนนั้น
หรือแค่อยากจะสนทนากับคนแปลกหน้าที่อยู่เบื้องหน้านี้กันแน่

ชายหนุ่มคนนี้สวมเสื้อแจ็คเก็ตสีดำกับกางเกงขาวนึ่งนั่งเสียบ
อยู่ข้างกายเธอ รอบตัวแผ่กลิ่นอายบางอย่างที่ไม่ชวนให้คนเข้าใกล้

แต่มันกลับดึงดูดเธออย่างน่าประหลาด

พอเขาไม่พูดอะไรก็ทำให้เธอกังวลอยู่บ้าง ซูเจียบากหน้าอธิบาย
ต่อไปอีกประโยค “ฉันเป็นแฟนคลับของเขา อยากขอลายเซ็นเขาเลย
อยากรู้ว่า...”

เขาเหลือบมองซูเจีย ก่อนพูดเสียงราบเรียบออกไปประโยคหนึ่ง

¹⁵ ย่อมาจากคำว่า Attack Damage Carry โดยมากจะใช้เรียกตัวละครที่สร้างความเสียหายทางกายภาพจากระยะไกลซึ่งประจำอยู่ที่เลนล่างหรือ Dragon Lane (เลนมังกร) ของแผนที่เกม บางครั้งก็จะเรียกเพียง AD (Attack Damage)

“อยู่ตรงหน้าเธอ”

แม้พูดจบแล้วแต่สีหน้าก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง

“...”

นี่เป็นความบังเอิญที่ค่อนข้างกระอักกระอ่วนอยู่บ้าง

ซูเจียหยิบปากกาแท่งหนึ่งจากกระเป๋า ก่อนจะคว้ากระดาษที่ใช้สำหรับวาดภาพมาแผ่นหนึ่ง เธอวางกระดาษไปบนหัวเข่าของตัวเอง

“สวัสดีค่ะ” ซูเจียครุ่นคิดอยู่ในใจพักหนึ่งกว่าจะรวบรวมคำพูดได้ “ความจริงฉันมีเพื่อนคนหนึ่งที่ชอบนายมาก รบกวบนั่นชื่อให้หน่อยได้ไหมคะ”

ซูเจียยื่นปากกาปลายเอ่ยกับเขา

รออยู่พักหนึ่งชายข้างกายถึงรับปากกาไปจากมือของเธอ ก่อนจะยื่นฝ่าปากกามาให้เธอ

ซูเจียหันหน้าไปทางอื่นด้วยความงุนงง

เขาใช้มือกำศีรษะ เพื่ารอสายตาของเธอเบนกลับมาอย่างเงิบเงียบ

ซูเจียเข้าใจได้ในทันที เธอบิดฝ่าปากกาให้เปิดออก แต่แล้วในสมองกลับนึกถึงคำพูดของเพื่อนขึ้นมาได้กะทันหัน

“เธอเห็นใครหล่อสุดก็คนนั้นแหละ”

ชายคนนั้นอาศัยทำเนียบชื่อของตัวเองลงที่กระดาษบนหัวเข่าของเธอ

‘Wan’

เขาเขียนตัวอักษรเรียบง่ายสามตัวด้วยลายมือเหมือนเด็กประถมลงบนกระดาษ ซูเจียไม่รู้ว่าควรร้องไห้หรือหัวเราะดี อีกฝ่ายดูแล้วมดแต่ไม่น้อย แต่ทำไมลายมือถึงได้อัปลักษณ์ขนาดนี้ละ

ซูเจียกระตุกยิ้มมุมปากกำลังจะหัวเราะออกมา แต่พยายาม
ห้ามตัวเองจึงได้แต่เฝ้าปาก

“ขอบคุณมากนะ”

แต่ไร้ซึ่งคำตอบกลับมา

บรรยากาศระหว่างพวกเขาอึดอัดอยู่พักหนึ่ง ก่อนที่ซูเจียจะ
เค้นสมองหาหัวข้อสนทนาคู่กับเขา “นายบอกชื่อฉันได้ไหม”

“โจวตั้ง” เสียงตอบของเขาไม่ดังมาก ทั้งราบเรียบและทุ้มต่ำ

เธอพับกระดาษอย่างตั้งใจก่อนจะยัดเข้าไปในกระเป๋า
พร้อมกับปากกา เสร็จแล้วจึงหันหน้าไปมองเขา “ฉันชื่อซูเจีย
ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ”

เวลานี้กลุ่มคนก็เข้ามาประชิด บริเวณที่คับแคบก็เกิดความ
เบียดเสียดขึ้นในพริบตา เห็นได้ชัดว่าพวกเขามาหา Wan ในกลุ่มนั้น
มีประมาณสามสี่คนที่ซูเจียพอจำได้ เป็นคนที่พูดหยอกเล่นกันบนรถ
ก่อนหน้านี้

กลุ่มคนพากันนั่งลงมา ผู้ชายที่นั่งลงข้างโจวตั้งหรีดใส่เขา
ในน้ำเสียงที่กดต่ำเต็มไปด้วยความขบขัน “ทำไม แค่แป็บเดียวก็ตีสสนิท
กับนางฟ้าของ Beast ได้แล้วหรอ”

“เขาจะร้องให้ออกมาอยู่แล้ว”

คนที่ถูกแซวแสดงชัดว่าคร้านจะสนใจคนข้างกาย แผ่นหลัง
ของเขาพิงไปที่พนักโซฟา ท่าทางดูเหนื่อยล้าและเกียจคร้าน

“ใส่หัวไป!”

เขาถูกคนข้างกายเบียดเข้ามาอีกเล็กน้อยทำให้ระยะห่างของเขา
กับเธอใกล้กันมากขึ้น

ใกล้จนซูเจียได้กลิ่นลมอบบางเบาจากตัวเขา และได้ยินเสียง

หัวใจของตัวเองเต้นเบา ๆ

ตอนนั้นเองก็มีคนตั้งใจพูดแห่ “อาตังโกรธแล้วสินะ เพราะพวกเรารบกวนเขาจีบสาว”

กลุ่มคนพากันพูดล้อพูดแซว

ท่ามกลางเสียงโหวกเหวก โจวตั้งก็หันหน้ามาเหลือบมองชูเจีย “ดมกลิ่นบุหรีได้ไหม”

หลังชูเจียพยักหน้าลงแล้วเขาก็โน้มตัวไปด้านหน้า เปิดกล่องบุหรีออก ด้านในเหลือบบุหรีเพียงสองมวนเท่านั้น เขาหยิบออกมามวนหนึ่งคาบไว้ที่ริมฝีปากก่อนจะจูดด้วยไฟแช็ก

“ทายลูกเต๋า ใครแพ้ดื่มเบียร์”

หลังพูดประโยคนั้นจบ โจวตั้งก็พนคว้นบุหรีขาวออกมา โยนกล่องบุหรีลงไปในโตะเตี้ยก่อนจะพิงตัวกลับไปทีโซฟา

ชูเจียไม่ได้เข้าร่วมกับพวกเขา เพียงแค่นั่งเงยบ ๆ อยู่ด้านข้าง

ภายในห้องมีคนร้องเพลงซ้ำรับใช้ได้ชายกระโปรง¹⁶ ของเงินอ้อซว้น มีเสียงคนแผ่ร้องอย่างตื่นเต้นดีใจและโห่ร้องโวยวาย บริเวณแก้มของคนจำนวนมากขึ้นสีแดงเรื่อ รวมถึงมีอาการเมากันเล็กน้อย

ที่แปลกมากคือหลังผ่านเหตุการณ์นี้ไป สิ่งเดียวที่ชูเจียจำได้ชัดเจนก็คือรอยสักบนหลังมือของโจวตั้ง มันเป็นสีชาวดำที่จืดชืดแต่ให้ความรู้สึกเย็นชา

เธอจำได้ว่าเขาใช้คอกค้าอยู่บนหัวเขา คีระกะกัมลงขณะสูบบุหรี

¹⁶ เพลงของเงินอ้อซว้น หรือ Eason Chan นักร้องชาวฮ่องกง เผยแพร่เมื่อปี ค.ศ. 2006 โดยเพลงนี้สื่อถึงอารมณ์ความหลงใหลที่ชายคนหนึ่งมีต่อหญิงสาวที่ตัวเองตกหลุมรัก

อย่างเงียบเชียบ ดวงตาสีดำนั้นดูงดงามมากจริงๆ

ความปรารถนาที่สะท้อนในแวตานั้นไม่รุนแรง คล้ายน้ำทะเล
กลืนเลมอนที่สะท้อนแสงจันทร์อันเปล่าเปลี่ยว

ตัวอย่าง

ยามดึก รถแท็กซี่กำลังโลดแล่นอยู่บนท้องถนน

ทางเดินริมถนนลมแรงมาก หนาวเหน็บจนทำให้ต้องเดินกอดอก ชูเจียสวมเสื้อยืดแขนสั้น ร่างกายงอหด แท้ค่อยๆ ก้าวเดินผ่านเสาไฟ ถนนไปพลางคุยโทรศัพท์กับเจียงอวี่วี่ไปพลาง

เสียงประกอบของทางปลายสายหนวกหูมาก น่าจะกำลังอยู่ที่บาร์ หรือที่จัดบาร์ตี้สักแห่ง เสียงเอ่ยถามที่ฟังไม่ค่อยได้ศัพท์ดังขึ้น “เธอ ไกลถึงบ้านรึยัง”

ชูเจียเงยหน้ามองก่อนจะตอบ “อืม” ไปทีหนึ่ง แต่เพราะหนาวเกินไปทำให้เสียงพูดของเธอเองก็แผ่วเบา “ไกลถึงแล้ว เธอวางสายไปเถอะ อีกเดี๋ยวพอฉันถึงบ้านแล้วจะโทร.บอก”

“จริงสิ” ชูเจียถามออกไปโดยไม่รู้ตัว “เธออยู่กับคนของ WR หรือเปล่า”

เจียงอวี่วี่รู้สึกแปลกใจ “สโมสรพวกเขาวางขนาดนั้นที่ไหนล่ะ ปกติก็ต้องซ้อม พวกเขายังมีแข่งต่อนะ”

ชูเจียเองก็ไม่ว่าตัวเองกำลังคิดอะไรอยู่ เธอพูดกับเจียงอวี่วี่

ต่ออีกไม่กี่ประโยคก็รีบตัดสายไป

Wan ใจตั้

สมองของซูเจียผุดชื่อของคนผู้นี้ขึ้นมาขณะก้าวเดินอยู่บนทางเดินริมถนน

ครั้งก่อนที่ได้ยินชื่อนี้ยังเป็นตอนที่เธอลายเซ็นไปให้เพื่อนอยู่เลย เพื่อนเธอตกใจมากที่เธอขอลายเซ็นของ Wan มาได้

เพื่อนบอกว่าเธอโชคดีมาก เพราะ Wan คนนี้เย็นชามาก เป็นประเภทที่แทบจะไม่สนใจผู้คนจนถึงขั้นแทบไม่สนใจแฟนคลับด้วยซ้ำ ยิ่งไม่ต้องพูดถึงการเซ็นชื่อให้เลย

ตอนนั้นซูเจียกำลังคิดอะไรอยู่

น่าจะคิดถึงภาพที่เขานั่งอยู่ข้างกายเธอ ใต้แสงไฟสลัวนั้น ตัวเขาทั้งคู่เหนียวล้าและเหนียวอายุน้อยถึงเพียงนั้นแต่กลับสูบบุหรี่ต่อกันมวนแล้วมวนเล่า

พอถึงบ้านเธอก็ถอดคอนแทกต์เลนส์ออก ใช้น้ำตาเทียมหยอดเพิ่มความชุ่มชื้นให้ดวงตาที่แห้งแสบ จากนั้นก็ไปเอาน้ำเย็นขวดหนึ่งจากตู้เย็นมาเทใส่แก้ว แล้วเดินกลับไปในห้องตัวเองพร้อมน้ำแก้วนั้น

ผืนฟ้าแห่งราตรีปกคลุมรอบทิศ ซูเจียดื่มน้ำเย็นๆ หนึ่งอีกจุ่มๆ ก็เกิดความคิดหนึ่งขึ้น เธอเล่นเกม LOL ก่อนจะเลื่อนหาและกดเข้าไปในสโมสรอีสปอร์ต WR

เมื่อกดเข้าไปก็เห็นภาพโปรโมตของทางออฟฟิเชียล มีสมาชิกทั้งหมดห้าคน

แค่ผาดเดียวเธอก็มองเห็นใจตั้แล้ว

เขานั่งอยู่บนเก้าอี้สูงโดยเท้าข้างหนึ่งวางลงข้างเก้าอี้ ศีรษะ

แขนขึ้นเล็กน้อย เส้นผมดำบนหน้าผากถูกฉีดน้ำทำให้ขึ้นเปียกเล็กน้อย เขาสวมเสื้อยืดแขนสั้นสีดำ กางเกงยีนเอวต่ำ คนข้างกายวางแขนพาดลงบนไหล่ของเขา

ดวงตาของเขาใสสะอาด งดงามเหมือนเด็กน้อย นัยน์ตาเป็นสีดำสนิทไม่มีสีอื่นผสม ดูแล้วน่าดึงดูดมาก

ซูเจียพลิกตัวทีหนึ่ง ตามองเพดานขณะลอบถอนหายใจ มิน่าถึงได้ถูกผู้คนยกให้เป็นวิซวลของ LPL¹ เป็นคนที่มีแฟนเกิร์ลและแฟนคลับที่ชื่นชอบเพราะหน้าตามากที่สุด

ทำยังไงดี

ซูเจียขมื่อถือขึ้นตรงหน้า เปิดวีแชต² หาชื่อเซตโจวตั้ง มีเรื่องหนึ่งที่ทำให้เธอรู้สึกเหลือเชื่อมาจนถึงตอนนี้ เมื่อคืนหลังจากที่เธอขอวีแชตโจวตั้งมาจากเจียงอวี่อวี่แล้ว เธอขอแอดไปไม่นานก็ได้รับการตอบรับจากเขา

เธอมองชื่อของเขา นึกยิ้มจนตาหยิกก่อนจะย่อหน้าเล็กน้อย ขณะลอบถอนหายใจอยู่ในใจ

ซูเจียเอ๋อซูเจีย เธอกลายเป็นแฟนเกิร์ลรุ่นพี่สาวอีกคนแล้วใช่ใหม่นะ

วันถัดมาซูเจียก็ตั้งใจตื่นแต่เช้าตรู่ เธอไปที่ห้องครัวเตรียมวัตถุดิบที่จะใช้โหลไฟในวันนี้

¹ หมายถึง บุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาโดดเด่น วิซวลของ LPL จึงหมายถึงบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาโดดเด่นที่สุดในลีกประเทศ เป็นหน้าเป็นตาให้กับลีกนั้นๆ

² Wechat หรือ 微信 เป็นแอปพลิเคชันสื่อสารที่นิยมใช้กันในประเทศจีน คล้ายกับไลน์หรือเมสเซนเจอร์ของประเทศไทย

บ่ายสองโมงเธอก็เข้าแพลตฟอร์มจำนวนวีไปไลฟ์ตรงตามเวลา
ซูเจียถือได้ว่าเป็นผู้ดบล็อกเกอร์³ ที่ค่อนข้างมีชื่อเสียงคนหนึ่ง
มักโพสต์คลิปตามเวลา ยอดแชร์และคอมเมนต์ล้วนสูงมาก แฟนคลับ
บนเว่ยปั๋วก็มีเป็นแสนคน

หลังเธอล็อกมือถือเข้ากับแท่นตั้งและปรับองศาเรียบร้อยแล้ว เธอก็เตรียมวัตถุดิบไปพลางพูดคุยเรื่อยเปื่อยกับคอมเมนต์วิ่ง⁴ไปพลาง

ซูเจียรวบผมไปมัดไว้หลังศีรษะ เธอสวมเสื้อเชิ้ตแขนยาว
ผ้าคอตต่อนลินินสีเทา ดูแล้วอ่อนโยนมาก เธอใช้น้ำอุ่นถูมือจนทั่ว
“วันนี้ฉันจะทำซีโครงหมุกลิ้นเลมอนให้พวกคุณดูนะ นี่เป็นเมนู
ที่ฉันชอบมากในช่วงนี้เลยละ”

คอมเมนต์วิ่ง A : [ซีโครงหมุกๆ ฉันชอบกินซีโครงหมุก]

คอมเมนต์วิ่ง B : [วันนี้ต้มน้ำก็ยังคงงามเหมือนเคย มินิฮาร์ต]

คอมเมนต์วิ่ง C : [วันนี้จะร้องเพลงให้พวกเราฟังไหม]

เพราะคอมเมนต์วิ่งผ่านเร็วเกินไป ซูเจียจึงต้องขยับเข้ามาใกล้
หน่อยเพื่ออ่านมันก่อนจะพยายามตอบกลับคำถามของผู้คน “อืม
ช่วงนี้ยุ่งนิดหน่อยเลยไม่มีเวลาถ่ายคลิป ถ้าอยากฟังเพลงอีกเดี๋ยว
ตอนฉันรอซีโครงสุกจะร้องให้ฟังนะ

“ถ้าฉันเริ่มแล้วนะ” ซูเจียม้วนแขนเสื้อ แนะนำวัตถุดิบอาหาร
ทีละอย่าง

³ มาจากคำว่า Food Blogger เป็นผู้ที่เขียนบทความเผยแพร่เกี่ยวกับสูตรอาหาร
แสดงความเห็นเกี่ยวกับรสชาติอาหารของร้านต่างๆ หรือแนะนำเมนูอาหารให้กับผู้อื่น

⁴ เป็นความคิดเห็นของผู้คนที่จะแสดงออกมาในเวลาเดียวกับเหตุการณ์ในจอภาพ
หรือที่เรียกว่าความคิดเห็นแบบเรียลไทม์ โดยความคิดเห็นจะเป็นประโยควิ่งผ่านหน้าจอภาพไป
ในระยะเวลาเพียงครู่เดียว

“อย่างแรกพวกเธอต้องเตรียมชีโครงหมู ส่วนปริมาณก็ดูว่าพวกเธอกินได้มากน้อยแค่ไหน ฉันแนะนำว่าให้อยู่ที่ประมาณหกร้อยกรัม แล้วก็มีเลมอนครึ่งซีก สไปรท์หนึ่งกระป๋อง น้ำตาล เกลือ ซีอิ๊ว จิ๊กโฉ่ว เหล้าปรงรส ชิง พริก ของพวกนี้ก็ใช้ในชีวีตประจำวันนะ เตรียมไว้หน่อยก็ดี

“ขั้นตอนแรก” ซูเจียอธิบายอย่างมีความอดทน “ล้างชีโครงหมูให้สะอาดก่อน ส่วนในน้ำก็เติมเหล้าปรงรสกับชิงหั่นแว่นเข้าไป นำชีโครงลงไปต้มด้วยกันสักพักแล้วค่อยตักขึ้นมา”

ซูเจียก้มหน้าลงเผยให้เห็นลำคอขาวเนียนบางส่วน ก่อนจะอธิบายวิธีทำต่อ “เพราะฉันอยากประหยัดเวลาก็เลยต้มเอาไว้ก่อนแล้ว แต่ตอนพวกเธอทำเองที่บ้านต้องตั้งใจทำขั้นตอนแรกให้ดีขึ้น

“ขั้นตอนที่สองคือคั่วน้ำตาล” ซูเจียจัดวางชีโครงหมูด้านข้างเรียบร้อย ก็เอาน้ำตาลใส่ลงไปในกระทะแล้วเปิดแก๊ส “น้ำตาลไม่ต้องใส่เยอะมากนะเพราะเดี๋ยวจะมีสไปรท์อีก คั่วน้ำตาลจนเป็นสีอำพันเมื่อไหร่ก็ถือว่าได้แล้ว

“ตอนที่คั่วน้ำตาลจะใส่น้ำมันมะกอกกับเลมอนไปด้วยก็ได้นะ สีจะได้สวยขึ้น”

ในช่องไลฟ์มีคนส่งจรวด⁵มาให้สองลำ ซูเจียอ่านชื่อเพื่อขอบคุณ

“ขอบคุณจรวดสองลำของคุณ ‘ปีศาจ Beast’ ค่ะ”

เวลานี้คอมเมนต์วิวกก็เริ่มรวเต็มหน้าจอ

[กองทัพ Beast รุดมาสู่ขอแล้ว]

[เรียน สตริมเมอร์ Beast มาเยี่ยมแล้ว]

⁵ เป็นของขวัญที่คนดูจะส่งให้ผู้ไลฟ์ เพื่อแสดงถึงความชื่นชอบ

[ช่วงเทปที่กำลังจับคู่ทีมก็จะมาดูไลฟ์ของต้นต้นเราตลอด
รักแท้จริง ๆ]

[ต้นต้นแต่งงานกันนะ]

[กองทัพห้าล้านคนของ Beast มาถึงแล้ว]

[ใครเป็นสักขีพยานของ Beast พิมพ์หนึ่ง]

[1111111]

ซูเจียก้มหน้าลงแสวงหาเป็นไม่เห็น แต่เธอจำได้ว่าคนคนนี้
เหมือนจะเป็นเพื่อนร่วมทีมของโจวตั้ง ผู้เล่นไอดี Beast ตำแหน่ง
ซัพพอร์ต^๖ของทีม WR

เป็นชายที่คุยกับเธอด้วยภาษาจีนกลางแบบตะกุกตะกักบนรถ
ในครั้งก่อน คิดไม่ถึงว่าเขาจะใช้ไอดีหลักเข้าช่องไลฟ์เธอมากดส่ง
ของขวัญให้

คนคนนี้ดูเธอไลฟ์...ไม่รู้ว่โจวตั้งอยู่ข้างกายเขาหรือเปล่า

ในสมองของเธอไม่รู้กำลังคิดเพื่อเจออะไรอยู่ เหมือนไปได้
สองสามวินาทีก็เกิดอารมณ์ซบซ้อนขึ้นมาอีก “เออะๆ เลิกปั่นกระแส
ได้แล้ว เตี่ยอีกไม่กี่วันข้างหน้าฉันก็โดนคนรุมด่าอีกหรอก”

ซูเจียอ่านคอมเมนต์ มีความเห็นหลากหลายรูปแบบ ทำเอาเธอ
ไม่รู้จะหัวเราะหรือร้องไห้ดี “คิ้วน้ำตาลเสร็จแล้ว ต่อมาก็ผัดขิงซอย
ฉันทบรสของขิงมากเพราะฉะนั้นเลยจะใส่มากหน่อย พวกเธอสามารถ
เลือกใส่ตามความชอบของตัวเองได้เลย”

เธอสงบสติอารมณ์ของตัวเอง ยกซีโครงหมูที่วางอยู่ด้านข้างขึ้น
ก่อนจะค่อยๆ เกลงไปในกระทะ “ตอนนี้ก็ใส่ซีโครงหมูลงไปได้แล้ว

^๖ เป็นตำแหน่งที่คอยช่วยเหลือผู้เล่นในทีมให้เล่นได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนมาก
มักลงไปเล่นเกมคู่กับ ADC ที่เล่นล่า

ใส่จิกไฉ่หมากน้อย ใส่เกลือเล็กน้อย”

เธอพลิกชีโครงหมุก่อนจะมัดมันให้สุกโดยทั่ว ใช้เสียงที่แผ่วเบา และเชื่องช้าบอกจุดที่ควรระวังกับผู้ชม

“จากนั้นก็เอาสไปรท์เทลงไป ใช้ไฟแรงต้มให้เดือดก่อนจะหรีไฟ แล้วต้มไว้แบบนั้น หลังต้มไปได้หนึ่งชั่วโมงแล้วก็ใส่เลมอนฝาน เลมอนต้องฝานเป็นชิ้นก่อนนะ จำไว้ว่าต้องแงะเม็ดทิ้งด้วย ใส่เลมอน ลงไปแล้วผัดเข้าด้วยกัน แค่นี้ก็ได้แล้ว”

หลังซูเจียทำเสร็จไปพอสมควรแล้วเธอก็เอาตัวพิงอยู่ด้านข้าง รอให้ชีโครงหมุกสุก “ตอนพวกเธอล้างชีโครงต้องใช้น้ำสะอาดค่อยๆ ล้างเลือดออกไปนะ ใช้เวลาประมาณสิบถึงสิบห้านาที”

คอมเมนต์วีรึงก็มีหลายคนเรียกร้องให้ซูเจียร้องเพลง

ซูเจียรออยู่ด้านข้างไม่มีอะไรทำเลยตัดสินใจตอบสนองต่อคำขอ ของคอมเมนต์ส่วนมาก เธอใช้มือถือกดตั้งเวลาให้เรียบร้อย “รอฉัน หาหูฟังแป็บหนึ่งนะ”

เธอคว้ามือถืออีกเครื่อง เดินไปหาจุดที่แสงดีหน่อยในห้อง รับแขกก่อนจะนั่งขัดสมาธิลงไป

“พวกเธออยากฟังเพลงอะไร” ซูเจียเสียบหูฟัง

คอมเมนต์วีรึงหนึ่ง : [ลูกโป่งสารภาพรัก]

คอมเมนต์วีรึงสอง : [ฉันดื่มเหล้าเมาตัวคนเดียว]

คอมเมนต์วีรึงสาม : [ความโชคดีเล็ก ๆ]

คอมเมนต์วีรึงสี่ : [ลูกโป่งสารภาพรักสิ ภรรยาฉันจะร้องกับเธอ ด้วย]

คอมเมนต์วีรึงห้า : [ขอเพลงไม่ได้ จะบ้าตาย]

คอมเมนต์วีรึงหก : [เมืองเทพนิยาย]

คอมเมนต์วิ้งเจ็ด : [ตื่นเต้นๆ ร้องหันตกลุมรักเธอแล้วจริง ๆ]

ซูเจียคิดลึกลับ “ถ้าฉันร้องเพลงคัน⁷ ก็แล้วกัน”

‘รักในการแสดงออกถึงรักอย่างเปิดเผย

วนเวียนลุ่มหลงในฝันที่บ้าบิ่น’

เธอลึบสนมาก เหมือนตัวเองพลัดตกลงไปในหลุมรัก ความรู้สึกนี้แปลกใหม่ นับตั้งแต่ได้พบหน้ากันในคำคินนั้น เธอก็เหมือนถูกมนตร์สะกด ค้นหาclipการแข่งขันของโจวตั้งมาดูเยอะมาก

เริ่มตั้งแต่ S3 มาจนถึงตอนนี้ ทุกการแข่งขันเล็กใหญ่ที่เขาเข้าร่วม พวกclipที่ผ่านมานานมากแล้วจนระดับความคมชัดต่ำมาก ภาพที่เขาได้เฝ้ามองที่แข่งขันหลังคว้าชัยชนะหรือช่วงเวลาที่เขาชูถ้วยรางวัลขึ้นพร้อมกับเพื่อนร่วมทีม

เวลาสั้นๆ เพียงสิบกว่าวินาที เธอก็ยังนั่งดูวนซ้ำไปมา

ในฐานะแฟนคลับเธอก็มีความรู้สึกดีขั้นรุนแรงแบบที่คนไม่อาจรู้ได้ต่อโจวตั้ง

บนหน้าจอมีคนถามซูเจียว่าทำไมถึงร้องเพลงนี้ได้อารมณ์ขนาดนี้

ซูเจียใช้มือเท้าคางพลาหงหัวเราะ “ฉันเองก็ไม่ได้เหมือนกัน น่าจะเพราะช่วงนี้เจอคนที่ชอบละมั้ง”

คอมเมนต์วิ้งมีคนพิมพ์ว่าสุดยอดร้วกันมาเป็นชุด หลายคนก็ซักถามต่อว่าใครอย่างร้อนใจ ถามประมาณว่านางฟ้าจะสละโสดแล้วใช่ไหม มีความคิดจะจีบคนแล้วใช่ไหม ทำเอาซูเจียหัวเราะไม่ได้ ร้องให้ไม่ออก

⁷ เป็นเพลงของหวงหลิง (Huang Ling) ความหมายเพลงสะท้อนถึงความรู้สึกที่ยังคงค้างคาไม่สามารถปลดปล่อยออกมาได้

“ไม่ใช่ๆ พวกเธอเข้าใจผิดแล้ว” ชูเจียอธิบาย “เป็นความชอบแบบที่มีต่อไอดอล คิดอะไรของพวกเธอเนี่ย”

ตอนหลังชูเจียก็สนทนาเรื่อยเปื่อยในช่องไลฟ์ต่ออีกพักหนึ่งเสร็จแล้วเธอก็ปิดไลฟ์ ไปห้องครัวเอาซีโครงมาใส่ในจาน ตั้งใจเรียงเลมอนผ่านแต่ละแผ่นให้สวยงาม

ความจริงเธอมีนิสัยที่ค่อนข้างเก็บตัว ตอนอารมณ์ไม่ดีหนีออกจากให้เพื่อนมาอยู่เป็นเพื่อนเธอแล้ว เรื่องที่ทำมากที่สุดก็คือทำอาหารจากนั้นกินเองจนหมด บางครั้งก็จะโพสต์ลงไปในอินทอร์เน็ตด้วย

แต่ตอนนี้เวลาทำอาหารก็จะมีอารมณ์อื่นเพิ่มขึ้นมา

มีความคิดเล็กๆ ที่อยากจะบอกความลับกับคนอื่น

ชูเจียนั่งยองกับพื้น พยายามถ่ายรูปอาหารออกมาให้ดูดีที่สุดจากนั้นก็เลือกภาพที่สวยที่สุดโพสต์ลงในโมเมนต์^๘

เจียแสนสบาย : [เมนูใหม่ ช่วงนี้ตกหลุมรักเลมอน (ยิ้มมีเลศนัย)]

เธอคิดสักพักก่อนที่จะเพิ่มข้อความอีกประโยคด้านล่าง

[ถ้านายอยากกิน ฉันก็จะส่งให้นาย]

ชูเจียใช้สองมือเท้าคาง ถอนหายใจออกมาเงิบๆ...ยังงั้นซะก็ไม่มีทางมีคนเข้าใจความคิดเล็กๆ นี้นของเธอ

เธอเหม่อก่อนจะนึกถึงใจที่ตั้งโดยไม่รู้ตัวอีกครั้ง

^๘ เป็นฟังก์ชันหนึ่งของวีแชตที่สามารถแบ่งปันไดอะรี่รูปภาพความทรงจำต่างๆ ของผู้ใช้งานกับเพื่อน ๆ

ควรทำยังไงดีนะ

ทั้งๆที่ไม่รู้จักกัน แต่เธอกลับเริ่มตีความด้ากับการมีอยู่ของเขา
ซะแล้ว

จีจีเตอมา

ซูเจีย ผู้คบเลือกเกอร์สาวผู้โด่งดัง
ไม่คิดเลยว่าการไปงานเกมอีสปอร์ตครั้งนี้
จะทำให้เธอรู้สึกราวกับตกอยู่ในห้วงรัก
และเมื่อตกลงไปแล้ว ก็ยากที่จะถอนตัว
...หรือเธอไม่ยากป็นั้นไปเองกันแน่นะ?

โจวตั้ง นักแข่งอีสปอร์ตทีม WR สุดหล่อและมีมือเล่นเกมขึ้นเทพ
คนที่ราวกับถูกโปรแกรมให้พูดแค่คำว่า 'ใส่หัวไป'
แบบเขาปะเธอจะมีความรักได้

แต่เมื่อเขาได้พบเธอ กฎเกณฑ์ทุกอย่างก็พังทลายทันที
'ซูเจีย' 'ชอบ' 'เธอเป็นของฉันตอนนี้เลยได้ไหม'

ความสัมพันธ์ของ เธอ กับ เขา จะพัฒนาไปในทิศทางไหน
เส้นทางการแข่งขันอีสปอร์ตที่ดุเดือดจะจบลงอย่างไร
และเธอจะกุมหัวใจเจ้าแมวแสนหยิ่ง(?) ตัวนี้ได้หรือไม่
'โจวตั้ง นายจะยอมเป็นแฟนกับฉันไหม...'
'ซูเจีย นอกจากเธอ ฉันก็ไม่ต้องการใครอีกแล้ว'

หมวดนวนิยาย

ISBN 978-616-18-7594-7

9 786161 875947

395 บาท